

[**Ministeren for Handel, Industri og Søfart.**] visse Lempelser med Hensyn til de ommeldte Frister i Lovene.

Der er i Henhold til den tidligere Lov udfærdiget to Bekendtgørelser af 31. Oktober 1940, som nærmere fastlægger de Frister, der vil kunne indrømmes. Den ene Bekendtgørelse angaar Patentlovens Frister, medens den anden Bekendtgørelse angaar de i Varemærke-, Fællesmærke- og Mønsterloven indeholdte Tidsfrister. For begge Bekendtgørelsers Vedkommende gælder det, at de fastsatte Lempelser kun vil kunne paa-beraabes af Personer og Virksomheder, der er hjemmehørende i en anden Stat, for saa vidt denne indrømmer tilsvarende Lempelser over for Personer og Virksomheder, der er hjemmehørende her i Landet.

Med disse Bemærkninger tillader jeg mig at anbefale Lovforslaget til det høje Tings velvillige Behandling.

Formanden: Eksemplarer af de fremsatte Lovforslag vil blive omdelt.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Foranstaltninger til Bekæmpelse af Kvæg-tuberkulose m. m.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 623).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Jefsen Christensen: Ved første Behandling af det foreliggende Lovforslag fremsatte det ærede Medlem Hr. J. S. Føget nogle Udtalelser, som jeg ikke i det givne Øjeblik var i Stand til at svare paa, da jeg ikke havde det fornødne Materiale ved Haanden. Jeg beklager, at det ærede Medlem ikke synes at være til Stede i Dag, men mine Bemærkninger er af saa rent saglig Karakter, at det i og for sig heller ikke er nødvendigt. Naar jeg føler mig foranlediget til at tage Ordet, er det, fordi det ærede Medlem ogsaa indirekte henvendte nogle Ord til mig i sin Kritik, idet han sagde, at der paa Rigsdagen er nedsat et Udvalg med et Medlem fra hvert af de fire store Partier, som kontrollerer hele dette Forhold. Deri har det ærede Medlem Ret — det vil sige, det har han ikke, for der er to Medlemmer

af hvert Parti, der er med til at kontrollere hele dette Forhold, og eet af disse Medlemmer er mig. Det ærede Medlem sagde den Dag:

„Jeg kan erklære mig ganske enig i, at Tuberkulosebekæmpelsen bør fortsættes, og jeg har, saa længe de nuværende Eksportpriser er gældende, heller ikke noget imod, at man tager 1 Øre pr. kg fra Eksportkreaturerne til Tuberkulosebekæmpelsens Fortsættelse, men enhver ved jo, at for hver Øre Eksportprisen nedsættes, falder Hjemmemarkedsprisen tilsvarende.“

Jeg vil gerne derom ganske sagligt sige, at rent teoretisk maatte man gaa ind paa Tanken, hvad jeg ogsaa gjorde den Dag, idet jeg udtalte, at det kunde man nemt finde Udvej bort fra, hvis man satte Markedsnoteringen saa højt, at det var rimeligt i Udbetalingsbeløbet til Leverandørerne at fradrage denne ene Øres Eksportafgift til Støtte for Tuberkulosebekæmpelsen; saa var man ude over den Vanskelighed.

Ved en senere Undersøgelse af Sagen viser det sig imidlertid, at man slet ikke kan drage denne Slutning med Hensyn til Forholdet mellem Eksportprisen og Hjemmemarkedsprisen. Den højtærede Landbrugsminister var inde paa det samme, idet han sagde, at de Dyr, der var Tale om, var af forskellig Art og forskellig Kvalitet, idet der paa Hjemmemarkedet blev konsumeret et meget stort Antal Kalve, og enhver, der kender Forholdene, ved, at Eksportdyrene er af en helt anden Art og Kvalitet end de Dyr, der i det væsentligste bliver brugt paa Hjemmemarkedet.

Men dertil kommer, at Knapheden paa Kreaturer og manglende Evne til at eksportere det, vi egentlig skulde, fører med sig, at Dyrene, der opkøbes paa Hjemmemarkedet, bliver betalt med en højere Pris end Eksportprisen. Derfor kan det Forhold slet ikke komme i Betragtning under de givne Omstændigheder, at der skulde indtræde en Sænkning af Hjemmemarkedsprisen paa Grund af den ene Øres Afgift pr. Kilo paa Eksportkreaturerne.

Det var den ene Side af Sagen. Det andet Punkt, som det ærede Medlem i højere Grad kritiserede, var Opkøbsgebyrerne til Eksportørerne, og han talte om dette, som om man uden videre kunde sammenligne disse Eksportørers Opgave inden for Kød-eksportudvalget med statsansatte Funktionsærs Virksomhed. Han brugte i denne Forbindelse den Vending, at saa og saa mange Penge tjener disse Eksportører; me-